

Ричард Беренгартен
Richard Berengarten

Превод Петър Чухов
Translation Petar Tchouhov

Вечерна разходка

...сега здрачът пада...

Розовобузест кралю-слънце, ти, монета златна, суверенът на деня,
докосваш ме и кожата ми става роговица,
гръбначният ми стълб – оптичен нерв и тялото ми тръпне,
замаяно от вировете светлина изливани
от теб над този град и над морето, заслепен съм.
Тук някога е имало редици – и още, знам, стоят –
от къщите и улиците на различен град
и ти не си го променил напълно.

Вървим покрай брега. Готови са
рибарите на нощните си лодки да отплуват,
моторите пухтят, на носовете – парафинените лампи
и всички от града излезли са да се разхождат,
любовници ръка в ръка, младеж залитащ,
бащи и майки, и деца със сладолед,
и старци, гледащи от масите на кафенетата,
а хълмовете тъмни идват като питомни животни.

Вечерно сладостно сияние, разливай се над хълмовете и над залива,
ръката ти сега се плъзва по моята неволно
като докосването на жената млада, крачеща до мен
със тежки хълбоци, походка разлюляна, ситни стъпки,
с коса лъскавочерна, нежен врат и рамене
от тъмен летен бронз, маслиновокафявите очи се смеят.
Аз пия те, трептяща светлина, като че ли си вино, музика,
тъй както прадедите ѝ от теб са пили хиляди години.

О, порест град, тя се нарича *Елефтерия*
и въпреки, че белезите ти са сиви петънца в очите ѝ,
все още, в този час, когато светлина и отражения
играят деликатно по лицето ѝ подобно слово или песен,
е нейно правото, дошло от древността, да се разхожда покрай кея,
тя – пазач и инструмент на светлината ти,

събираща я в кладенците на дълбоките зеници
и нейна е лелеяната свобода като танцьорка да пристъпва върху теб.

О, чудна вечер, хилядогодишна светлина,
която пее с ясен глас, прекрасна като тази дама,
благоговее пред това изящество, в което
превръщаш този град и гражданите му – калъп,
извайващ всичко, до което се докосне, дори самия свят.
Аз вече съм твой роб, макар и без да съм твой гражданин.
И в жаждата си целия да те изпия, бих изпълнил
до края всяка своя поря с твоето сияние, със свободата ѝ.

Ричард Беренгартен
Richard Berengarten

Превод Петър Чухов
Translation Petar Tchouhov

Бележки

Стихотворението е от цикъла „Черна светлина“, чиято тема е Гърция и е посветено на Георгиос Сеферис.

Епиграфът е от стихотворение на Георгиос Сеферис.

Елефтерия – името на момичето – на гръцки означава „свобода“.

interLitQ.org